

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΔΙΤΙΚΟΣ ΛΑΤΥΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑ

Σεντόρη έτησια δραχ. 5.

Έξωτερικού φρ. χρυσα 6.

Διευθυντής και Συντάκτης

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

Πᾶσα αλτησίς τῇ διευθύνσει.

Καταχωρήσεις δεχόμεθα.

Άκουσατε μὲ προσοχὴν,
τοῦ "Αθού τὴν ὑποδοχὴν.

A'.

Ξυπνᾶτε μὲ τὴ σάλπιγγα, ξυπνᾶτε μὲ τ' ἀηδόνι,
ξυπνᾶτε κι' ἡ πανόλβιος ἡμέρα ξημερόνει,
ξυπνᾶτε τόρα ποῦ λαλοῦν, ἡ πέρδικες τὰ 'ρνίθια,
ὁ 'Αθως ἀριβάρησε, δὲν εἶναι παραμύθια,
ξυπνᾶτε κι' ὅλοι τρέξατε πιστοί, σ' τὰς ἐκκλησίας
χατέφθασεν γάρ ἀνώθεν ὁ ἔκλεκτὸς Μεσίας,
κι' ἀν τὸν ἰδῆτε πουθενά,
φωνάξετέ του « 'Ωσαννά! »

Ίδου νυμφίος ἔρχεται μέσα σ' τὸ μεσημέρι,
σ' αὐτὰ τὰ κακοθόρητα κι' ἀφορεσμένα μέρη
κι' εἶναι μακάριος πολὺ ἔκεινος ποῦ προλάβει,
τὴν τοῦ νυμφίου εύγοιαν δῆπες μπορεῖ νὰ λάβῃ,
ἀνάξιος δὲ βέβαια καὶ βλάκας θῶν ἔκεινος
πεῦ στοχασθῆ πῶς εἶναι γυρὸς ἵπποτου Κεφαλλήγος,
καὶ δὲν φωνάξει « 'Ωσαννά »,
διὸ δὴ τῷ « Αθω πουθενά ».

Σήμερον τὸ κεφάλαιον ιδού τῆς σωτηρίας μας
διασκεδάζον τὰ κακὰ καὶ τὰς στενοχωρίας μας:
σήμερον ὁ πανίσχυρος Μεσίας ἐμφανίζεται
κι' ὁ σοβαρὸς ὁ τόπος μας χαρὰν εὐαγγελίζεται:
σήμερον μᾶς ἀνέτειλεν τὸ φῶς τῆς εὐτυχίας
καὶ περισσῶς οἱ δυστυχεῖς ἀστοὶ τῆς Ἐπαρχίας,

βλέπουν τὸν « Αθω πουθενά »
καὶ τοῦ φωνάζουν « 'Ωσαννά ».

Ἐμπρὸς τυφλοί, ἐμπρὸς χωλοί, ἐμπρὸς παραλυμμένοι,
κι' ὅσοι ἀπὸ τῆς τσέπες σας εἰσθε σακατεμένοι,
τρέξατε γρήγορα μπροστὰ σὲ τοῦτον τὸν Μεσία,
νὰ σᾶς γιατρέψῃ αὐθωρεὶ χωρὶς θεογνωσία,
τρέξατε καὶ προσπέσατε σ' τὰ θεῖα γονατά του,
κι' ἀς τοῦ φυνέξῃ ἄκαστος μῆλος τὸ μυριτά του,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΛΗΦΟΥΡΙΟΥ
Αφέγητον « Αθω 'Ωσαννά »
τοῦ τὸ στομάχη μου πεινᾶ!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΛΗΦΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙ.Σ.Υ.Τ. 00087

Σήμερον δῆλοι λάμπουσιν τῆς πόλεως οἱ δρόμοι,
καὶ τοὺς πατοῦν περήφανα Λειβαθηνοὶ λειτρόμοι,
μὲ κατὶ ἴδιότροπές βελάδες καὶ κολέτα
ποὺ σ' τὴ στιγμὴ ἐμπήκανε σ' τὸ μάτι τοῦ Μολφέτα,
κι' ἀλλοὶ πολλοὶ Λειβαθηνοὶ, κατενθουσιασμένοι
ποὺ μέσ' ἀπὸ τὸ χάραμα ἦσαν κατεβασμένοι,
κι' ἐσκόρπισαν μὲς τὰ στενὰ,
γιὰ νὰ φωνάζουν «Ωσαννά.»

Β'.

Σήμερον δῆλον ζωηρὰν λαμβάνει τ' Ἀργοστόλι,
καὶ γιὰ τὸν Ἀθω συζητοῦν ἀνεξαιρέτως δῆλοι.
σήμερον ἐκατάλαβα κι' ἐγὼ μὲ τὴν ἀλήθεια,
πῶς δι παρᾶς, μωρὲς παιδιὰ, δὲν εἶναι παραμύθια,
κι' ἀν τὸν εὐρισκόμουνα κι' ἐγὼ σ' τὰ σκύβαλα τοῦ Ἀθω,
θὰ μῶλεγε κάθε κυρά «έκ δεξιῶν μου κάθου»,
καὶ θὰ μοὺ φώναζαν ξανὰ,
μικροὶ μεγάλοι «Ωσαννά.»

Σήμερον ἐναυλιώθησαν κανὰ καὶ βαποράκια,
καὶ δῆλα τὰ μαλτέζικα τὰ φαροκοικάκια,
καὶ πᾶ νὰ χαιρετίσουνε τὸν Ἀθω ἔνα ἔνα,
ὅλα σημαιοστόλιστα, δῆλα πευκοστρωμένα,
κι' ἥτανε πράγματι λαμπρὰ ἡ δύνας τοῦ λιμένος
τὴν ὥρα π' ἀριβάριζε ὁ τρισευλογημένος,
καὶ μὲς ἀπ' δῆλα τὰ κανὰ,
ἐκραζαν δῆλοι «Ωσαννά.»

Τόσοι πολλοὶ ἐμπήκανε σ' τὸ ἔνα τὸ βαπόρι
ποὺ δέην' δι μηχανικὸς τῆς μηχανῆς τὴ ζόρη,
πλὴν δὲν θὰ ἥτανε γερὰ τὰ σίδερά της φαίνεται
καὶ ἔκρηκτις διὰ μιᾶς ἔνος σωλήνος γένεται,
ἀλλ' ὡς ἐκ τῆς ἔκρηκτος ἐκείνης τοῦ σωλήνος,
φαντάζεσθε τὴν ταραχὴν τοῦ κάθε Κεφαλληνοῖ,
καὶ μὲς τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ μὲς τὰ τόσα «οῦρα»
τοὺς ἐπιλασσε μιὰ δυνατὴ βασιλοτρεματοῦρα,
κι' ἀντὶ νὰ λένε «Ωσαννά»

Σπαραξικάρδιες φωνὲς καὶ ταραχὴ μεγάλη
διὰ μιᾶς ἡκούσιθησαν μὲς ἀπὸ τὸ κανάλι,
ὅ δε Βελάρδος Μεντζικώρ ἀπ' τ' ἀλλο τὸ βαπόρι
κουράγιο τοὺς ἐφώνακε καὶ τοὺς ἐπαρηγόρει

ἐκεῖνοι δῆμως δυστυχῶς ἀπ' τὸ πολὺ σπαβέντο
ἐπάθανε πολλὲς δουλὶκὲς ἐκεῖνο τὸ μομέντο,
καὶ δὲν ἐξαναφώναξαν τοῦ Ἀθου «Ωσαννά»
γιατὶ καθὼς μωλέγανε μονάχοι τους στερνὰ,
βεβαίως ἐντρεπόντανε,
σ' τὴ θέση πωβρὸςκόντανε.

Ἐρχόντανε σ' ἔνα κανὸς κι' ἀρχίσανε τὰ «οῦρα»
τρεῖς καπετάνιοι Φαρσινοὶ πώφερνανε σαβοῦρα
κι' ἔλεγ' ὁ ἔνας τ' ἀλλουνοῦ θαυμάζων ἐν τοσούτῳ,
«ἔ, καπιτά Χριστόφορε, τί λαχρεντὶ ναι τοῦτο;»
κι' δ' ἄλλος τ' ἀποκρίθηκε γνωρίζοντας τὶ τρέχει,
«εἴνι ὁ Ρουμάνας, Γιακουμῆ, ποὺ τὸν παρὰ τὸν ἔχει.
κι' ἀν τὸν ἰδοῦμε πουθενὰ,
νὰ τοῦ φωνάζουμ» «Ωσαννά.»

Ολος δι κόσμος ἔτρεξε σ' τὴν προκυμαία κάτω,
κι' ἐχύσαν' οἱ τεμπέλιδες μέσ' ἀπὸ τὸ μαρκάτο,
στὰ πληρωμένα τὰ κανὰ κι' ἀρχίσανε τὸ γκάρισμα,
μόνον καὶ μόνον δηλαδὴ γιὰ νὰ γοδέρουν χάρισμα
γιατὶ εἶναι ζωρότατοι ἔδω οἱ πατριώτες,
ὅταν διασκεδάζουνε μὲ ξένες υπανκονότες,
κι' διάκις ρίχνονται λιανὰ,
πάντα φωνάζουν «Ωσαννά.»

Γ'.

Μόλις δι Ἀθως πάτησε τὸ πόδι του σ' τὸ μόλιο
ζητωκραυγαὶ ἡκούσιθησαν ἀπὸ τὸ πλήθος δῆλο,
κι' αὐτὸς μ' ἔνα μειδίσμα τοὺς ἔβλεπε γλυκό
κι' ἔβγανε τὸ καπέλο του τ' ἀριστοχρατικό
κι' ἔχαιρετούσε μὲ χαρὰν ἀγνώστους καὶ γνωτούς
κι' ἔχερε βλέπων ἀπαντας οὕτω τυφλῶς πιστούς,
χωρὶς νὰ ξέρῃ, σ' τὸ νησὶ^{τοῦ}
πῶς εἶναι μπίρμπες οἱ μισοί.

Ο στρί Ήλίος ὁ Φωκᾶς ἥτανε σ' τὸ πλευρό του
μὲ στάσιν ἐπιβόλουσαν Αθωτικοὺς ἵπποτους
κι' ἐγὼ δι φύσει ζωρὸς ἐγίνηκα γατασῦλι,
καθὼς ἐπαρτήρησα τὴν μπόζα τοῦ Μητσούλη,
ὅ δε Ἀντώνιος Ηρουντζᾶς ποὺ κάπου τὸν ἐγνώρισε,
ἀπὸ τὸ πλάι του κι' αὐτὸς μομέντο δὲν ἐγώρισε,
κι' ἔλεγε σ' δῆλα τὰ παιδιὰ
τόπο νὰ κάνουνε καὶ ἀδεῖα.

ΖΟΙΞΑΚΟΥΛΑ
ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΘΕΑΤΡΟΥ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ
ΤΑΤΑΠ. Π. ΗΛΟΔΑΙΖ

Τὸν ἐσυμπάθησα πολὺ τὸν Ἀθω τὸ Ρωμάνο,
γιατὶ εἶναι νέος ἔξυπνος καὶ μὲ τὸ παραπάνω,
ἄντι την δῆμως νᾶχω γῶ, τέτοια περιουσία,
ποτέ μου δὲν θὰ ἔκανα καὶ τὴν ἀνοσία,
ν' ἀφήσω τέτοιο τρανταχτὸ ραχάτι Ρωμανέτο,
γιὰ νὰ συντρέξω βουλευτῆς νὰ φτιάσω τὸ Ρωμέτο,
τώρα ποὺ τ' ἀφανίσανε,
ἐκεῖνοι ποὺ μᾶς γδύσανε.

Τί νὰ σοῦ πῶ, κύρι Ἀθω μου, ἐγὼ σὲ καμαρόνω
καὶ βλέπωντας τὰ μάτια σου τὰ μαῦρα μαρμορόνω,
κι' ἐνῷ θαυμάζω κι' ἐκτιμῶ τὸ εύφυες σου πνεῦμα,
καὶ χαίρω βλέπων υπὲρ σοῦ νὰ γίνη τέτοιο ρεῦμα,
ἐξ ἄλλου συλλογίζομαι πῶς ἔχεις τέτοια πλούτη,
καὶ μώρχεται νὰ σκοτωθῶ μὲ δρὸς λεφτὰ μπαρούτι,
πούμαι κοτζάμι λεβένταρος
καὶ διαρκῶς ἀπένταρος!

Τώρα, σοῦ φαίνεται μικρό, νᾶχης ἐσύ χιλιάδες,
κι' ἐγὼ γιὰ τὴ δεκάρα μου νὰ μπένω σὲ μπελιάδες;
Εἶναι σωτὸν νᾶχης ἐσύ σαράντα γκοβεργάντες
κι' ἐγὼ νὰ τρώγω ροναχὰ φωμὶ καὶ καποσάντες;
Εἶναι σωτὸν νᾶχης ἐσύ δέκτω μπασοῦλα ροῦχα
κι' ἐγὼ νὰ παῖζω τοῦ γροθίζες μαζὶ μὲ τὸ Βαρούχα
γιατὶ χρωστῶ νὰ σὲ χαρῶ
τὸ πανταλόνι ποὺ φορῶ.

Ἐγὼ χωρὶς τὰ χωριτὰ ἀγαπητέ μου Ἀθω,
ἐκόντεψε νὰ τρελλαθῶ ἵστα ποὺ νὰ σὲ μάθω
κι' ἀφοῦ δι τύχη ταύφερε ναρθῆς νὰ σὲ γνωρίσω,
καὶ νὰ συντρέξω βουλευτῆς γιὰ νὰ σὲ σατυρήω,
δὲν σοῦ στοιχίζει τίποτα νὰ μοῦ χαρίστες κατὶ
ποὺ νὰ μεν γίνη πράγματι γαρίδα τόνα μάπι,
καὶ νὰ γνωρίσω, μιὰ σοὰ
δῆλες τοῦ γλύκης τοῦ παρᾶ.

Χαῖρε λοιπόν Ρωμάνε μου, κεράλι προκομμένο,
χαῖρε δισεύρετο παιδί χρυσοκαμαρούτι,
χαῖρε, ποὺ τὴν πατρίδα μας μεγάλως θὰ τιμήσεις
μ' αὐτὸ τὸ νέον στάδιον ποὺ ἔρχεται ν' ἀρχίσῃς
χαῖρε πωτερώποντος τιμᾶς καὶ δόξας τόσας
γιὰ τὸ ακουστήρης μετ' οὐ πολὺ τὸ έθνος τοῦτο σώσας,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ἄθως μεγάλος καὶ πολὺς
μέσα σ' τὸν κόσμο τῆς Βουλῆς.

Χαῖρε, καὶ πάντα εὔχομαι νὰ ἐπιτύχῃς πόθον,
χαῖρε λαοῦ ἀπέλπιδος τὴν εὐτυχίαν κλάθων,
χαῖρε ποὺ τόσον συμπαθής μοῦ φείνεσαι κύρι Ἀθω,
ποὺ ἔθελα εἰ δυνατόν γιὰ χάρι σου νὰ πάθω
ώστε καὶ σὺ μὴ λησμονής τὴν ἀφοσίωσί μου,
γνωρίσας τὴν ἀνάγκη μου καὶ τὴν περίστασί μου,
ἀλλὰ νὰ στείλης κάτι τί,
γιὰ τὴν κοιλιὰ τοῦ ποιητή.

Καὶ ταῦτα μὲν ἐλέχθησαν διὰ λογαριασμόν σου,
καὶ προσεχῶς περσότερα γιὰ τὸν συνδυασμόν σου.

ΤΗ. Φ*

Οὔτε σὲ γνωρίζω, οὔτε μὲ γνωρίζεις
κάποτε στὸ δρόμο γλυκοκυταζόμασται,
τόρα σ' ἔφωτάω, μὲ σκοπὸ βαδίζεις,
ἢ κι' οἱ δύο ἀδίκως κορούεις υπαρχασται;

Πέτ μου τὴν ἀλήθεια, ἐπειδὴ κυρία μου
δὲν ἔχει δραμέδιο δι τενοχωρία μου,
κι' ἀν ἐσύ νομίζεις μόνον ν' ἀστιεύεσαι,
τότε, μὲ συμπάθειο, ... σῆρε νὰ κουρεύεσαι.

Γαλιότος.

ΑΤΜΟΠΑΙΟΙΟΝ «ΔΑΜΑΣΚΗΝΗ»

Πίναις ἀξιον πάσης συστάσεως τὸ ταχύπλουν
καὶ νεότευκτον ἀ-μόπλιον τῶν δέελφων Στρα-
βόλαιμο τὸ δόποιον ἀπὸ τὴς παρελθούσης ἔθδο-
μάδος, ἔρχεται τὰς γραμμάς του συμφώνως τῷ
δρομολογίῳ του.

Τόπος: «Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ.»

ΔΙΑΧΕΙΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΤΗΣ Υ. Θ. ΔΡΕΠΑΝΟΥ

ΠΑΝΑΓΗ Η. ΜΑΚΡΗ, ΙΩΑΝΝΟΥ Λ. ΦΩΚΑ και ΓΕΡ. ΛΟΒΕΡΔΟΥ ΚΩΣΤΗ από 1 Ιανουαρίου 1894 έως 31 Δεκεμβρίου της ίδιας έτους.

Ε Σ Ο Δ Α

*Έξισωσις της 31 Δεκεμβρίου 1893 δρ. 1820. 80 συνισταμένη.
*Εκ των 3 λαχειοφόρων δρμολογιών κατά τὴν ἀγορασθεῖσαν
αὐτῶν ἀξίαν . . . . . δρ. 1620 50
Καὶ ἐκ χρηματικοῦ . . . . . » 197. 32 Δρ. 1820 82

*Απὸ κιθνία καὶ δίσκους ἐνίδες τῆς Ἐκκλησίας . . . Δρ. 980 37
» δίσκους τῶν πανηγύρεων εἰς τὴν πόλιν . . . » 227 20
» δίσκους ἐπιταφίου » » . . . » 133 40
» δίσκους τῶν Σαββάτων » » . . . » 50 65
» ἔκτάκτους εἰσπράξεις . . . . . » 24 00
» τόκους 2 ἑξαμηνιῶν τῶν 3 λαχειοφόρων δρμολογιών φρ. χρ. 48
πρ. 1. 85 . . . . . » 88 80
» πώλησιν τάφων . . . . . » 945 00
» » κηρίου καὶ σταλαγμάτων . . . . . » 351 50
» » γέροτου κοιμητηρίου . . . . . » 30 00
» » ἐλατολάδου γαλλονίων 15 πρ. δρ. 6 . . . . . » 90 00
» » κηρίθης . . . . . » 6 00
» » σταφίδος συναχθείσης τὸ 1893 λίτ. 1726 πρ. δρ. 66
εἰς Π. Βέγιαν. . . . . » 112 19
» » σταφίδος » 1894 » 4204 » » 85
εἰς Π. Βέγιαν. . . . . » 102 36
» » σταφίδος » » » 60 » » 90
εἰς Θ. Σπετσιέρην . . . . . » 5 40
» » ἀχρήστων ἀφιερωμάτων γρυπῶν καὶ ἐπιχρύσων » 255 00
Κατατεθεῖσαι ἀτόκως παρὰ τῶν ἐπιτρόπων πρὸς πληρωμὴν ἔξοδων » 400 00

Δρ. 5622 39

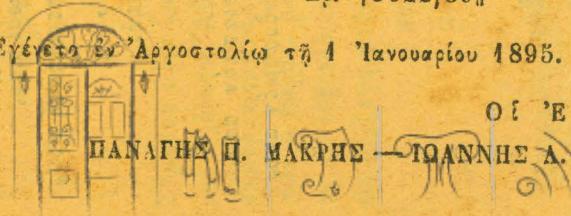
Ε Ξ Ο Δ Α

Εἰ; μισθὸν παραιτηθέντος ἐφημερίου Στυλιανοῦ Ἀντίππα μέχρι 12
Δεκεμβρίου 1894 . . . . . Δρ. 285 00
τοῦ νέου διωρισθέντος ἐφημερίου Μαχαρίου Ἀναλητῆ πρώην
ἡγουμένου Κυπουριώτῶν απὸ 13 ἕως 31 Δεκεμβρίου 1894 Δρ. 15 00
ψαλτῶν . . . . . » 292 53
» » ὑπηρετρίας . . . . . » 240 00
» » ἔξοδα πανηγύρεων . . . . . » 483 61
» » ἐκτυπωθείσης διαχειρήσεως 4 ἑτῶν . . . . . » 49 00
» » διάφορα. . . . . » 65 00
» » ἀγορὰν ἐπίπλων καὶ διόρθωσιν αὐτῶν . . . . . » 64 00
» » δένδρων . . . . . » 57 00
» » πλύθας γαλλονίων 29 μετὰ τῶν ἔξοδων . . . . . » 64 00
» » λιανοκηρίων διὰ τὸν ἐπιτάφιον . . . . . » 16 80
» » ζεύγους ἀργυρέων ἐπιγρύσων ἀχυθάδων διὰ ζώνην ἱερέως » 75 00
» σιδηρὸν θύραν κοιμητηρίου λίτρας 433 πρ. λεπτὰ 31 . . . » 134 23
» τελείαν ἀποπεράτωσιν πλατείας, διὰ ἐπιχώσεις, περιτοιχίσματα,
ἀγορὰν λίθων καὶ ἀνθράκων νέου αὐλακοῦ καὶ λαιπά . . . » 1680 88
» πληρωμὴν δικαστικῶν ἔξοδων . . . . . » 135 00
» διαφόρους χρωματισμοὺς . . . . . » 11 00
» καθαρισμὸν κοιμητηρίου . . . . . » 17 60
» ἔκτακτα ἔξοδα . . . . . » 34 29
» διόρθωσιν περιτοιχίσματος κοιμητηρίου . . . . . » 136 25
» » τῶν ἀργυρῶν πρατζόλων τοῦ τέρπλου . . . . . » 37 00
» » τοῦ ὁρολογίου τοῦ τοίχου . . . . . » 30 00

*Έξισωσις ἡτις ἀπερνᾶται εἰς νέον καὶ συνισταμένη . . . . Δρ. 3920 19
*Εκ τῆς ἀρχικῆς ἀξίας τῶν 3 δρμολογιών δρ. 1623. 50
Καὶ ἐκ τοῦ ὑπάρχοντος χρηματικοῦ » 78. 70 . . . Δρ. 1702 20

Δρ. 5622 39

*Εγένετο ἐν Ἀργοστολίῳ τῇ 1 Ιανουαρίου 1895.

ΟΙ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΙ

ΠΑΝΑΓΗ Η. ΜΑΚΡΗ — ΙΩΑΝΝΗΣ Λ. ΦΩΚΑΙΟΣ ΚΩΣΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ